

KURŞUNLU FOLKLÖRÜ

GİRİŞ

Bir milletin kalbinde, ruhunda yaşayan ve toplumun yaşayışını duyuşlarını gelenek göreneklerini ve duygularını yansıtan folklor; Folk: Halk, Lore: Bilgi olmak üzere iki kelimeden yapılmış HALKBİLGİSİ anlamına gelmektedir. Folklor toplumların manevi şahsiyetlerini, Milli heyecan ve milli ülkülerini daha kısa deyişle; Halk hayat ve kültürünü inceleyen ilim dalıdır.

Toplumun geleneği, masalı efsanesi, müziği, sanatı, oyunları, atasözleri, hikayeleri, bilmece ve tekerlemeleri folklor dalını meydana getirmişlerdir. Bu bakımdan folklor milli ve yerli kaynaklardan beslenir. Folklorun canlı kaynağı halkın maddi ve manevi hayatıdır.

Ortak ülküler etrafında, keder ve sevinçleri paylaşan milletimiz kendine has manevi kıymetleri ile birbirine bağlayan fertlerden teşekkül eder. Bu kıymetler nesilden nesile aktarılarak "Millet" müessesesini ayakta tutar. Kurşunlu Beldemizde Türkiye'nin her tarafında olduğu gibi folklor ürünleri ile doludur.

Bu ürünleri derleyip toplamak, göze hitap eden sanatların tesiri ile eriyip yok olmasını önlemek için çalışmalar yapılmalıdır. Beldemizdeki folklor ürünlerinden aşağıda değişik türlere sınırlı örnekler vereceğim. Bu anonim ürünler dağlarımızın ovalarımızın bağlarımızın bağrından çıkan ve onların göz yaşı olan çeşmelerin gibi kendi özelliklerini taşır.

Bir kitabın hele böyle bir bölümü dar sayfalarına sığmayan bu kültür pınarlarından bir içim su sunabilirsek vazifemizi yapmış olacağız.

ATASÖZLERİMİZ

Kasabamızda atasözlerine çok değer verilir, söz aralarında tartışmalarda kişiler kendi söylediklerinin doğruluğunu atasözleriyle pekiştirmek isterler. Kim tarafından nerede söylendiği bilinmeyen halkın ortak malı sayılan atasözlerimizden beldemizde sıkça kullanılanları şunlardır:

Gönülsüz sürüye giden köpekten hayır gelmez.
Çocukla fak kurma ya fakını çalar ya kuşunu.
Buz, yufka yerden kırılır.
Dama girmedik boğan eve girmedik oğul olsun.
Panayır, para yir.
Parasız pazar mideyi bozar.
Isıracak köpek dişini göstermez.
Sattım samanı kiraz zamanı yaptırdım bu hanı.
Sofrada elini mecliste dilini tut.
Yaşlı meşe eğilmez.
Doğru giden sendelemez.
Mart içeri çingen dışarı.
Öküzün boynuzu öküze yük olmaz.
Nisan, ısınır insan.
Sana verem bir öğüt, unu kendi elinle öğüt.
Sen bilirsin bir iki, ben bilirim oniki.
Eşek ölür semeri kalır at ölür eğeri kalır.
Akılsız köpeği yol kocatır.
Bir kızı bin kişi ister bir kişi alır.
Kırk yaşından sonra azanı teneşir tahtası paklar.
Atın tepmezi köpeğin ısırmazı olmaz.
Depme kapıyı deperler kapını.
Bir at kırk sene kişnemez.
Eve lazım olan camiye haram olur.
elinin hamuru ile erkek işine karışılmaz.
Tarlayı taşlı yerden kızı kardeşli yerden alma.
Pulum pulum cümle alem kulum.
Pazardan dernek komşudan örnek.
Haram helali geçtimi ilerler.
Üç elli, yaz belli.
Mart kışlar mayıs işler insan ilerler.